

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 10P/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720200383
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Krasňan
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:8720200383.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Františkom Krasňanom, vo veci starostlivosti súdu o mal. S. J., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zast. opatrovníkom Z. práce, soc. vecí a rodiny G., dieťa rodičov: matka, I. D. J. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. nad P., D. I č. XXX/XX, t. č. bytom G., B. XXX/X, právne zast. I. W. C. C., advokátka so sídlom M. XX, XXX XX G. a otec, C. S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., B. XXX/X, v konaní začatom na návrh otca, o určenie vyživovacej povinnosti na mal. dieťa, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh zamietá.
- II. Náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Na tunajší súd dňa 10.02.2020 podal otec mal. dieťaťa návrh na určenie vyživovacej povinnosti na mal. S. J., nar. XX.X.XXXX, ktorým sa domáhal, aby súd určil vyživovaciu povinnosť matke v prospech mal. dieťaťa, resp. otca za obdobie od 07.02.2017 do 07.07.2018 vo výške 80,- eur za každý mesiac v celkovej sume 1.280,- eur, ktorú je povinná matka uhradiť otcovi.
2. Svoj návrh otec odôvodnil tým, že vo vyššie uvedenom období matka žiadnym spôsobom neprispievala na výživu mal. dieťaťa. Konštatoval, že všetky potreby mal. dieťaťa, ako aj celej rodiny zabezpečoval sám napriek neexistencii akýchkoľvek objektívnych dôvodov, ktoré by zapríčinili nemožnosť matke pracovať, prípadne vykonávať inú zárobkovú činnosť.
3. Súd ustanovil v konaní kolízneho opatrovníka v zmysle § 31 ods. 2 Zákona o rodine maloletému dieťaťu, a to Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny G..
4. Matka vo svojom vyjadrení k návrhu otca uviedla, že tento návrh má šikanózný charakter, aj s ohľadom na ďalšie konania, ktoré prebiehajú na Okresnom súde G. s cieľom, aby spochybnil v blízkom okolí matky jej schopnosti a osobnosť. Konštatovala, že otec odmieta dobrovoľne plniť si vyživovaciu povinnosť, ktorá je momentálne určená neodkladným opatrením Okresného súdu Poprad č. k. 15P/282/2019-35 zo dňa 16.12.2019. Ďalej vo svojom vyjadrení uviedla, že otec mal. dieťaťa neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by preukázali jeho tvrdenia, keďže matka sa o mal. S. stará od narodenia, čo trvá dodnes a, okrem iného, matka pracovala v advokátskej kancelárii otca mal. dieťaťa. V roku 2017 kvôli zdravotným problémom nedokončila advokátsku skúšku, ktoré sa objavili v roku 2016 a pre ktoré bola hospitalizovaná. Od 01.10.2018 bola notárskou koncipientkou, a to až do januára 2019, dňa 23.01.2019 sa zamestnala v advokátskej kancelárii, v ktorej jej pracovný pomer trvá až dodnes. Poukázala na uhradenie dlhu z hypotekárneho úveru vo výške 2.328,60 eur, ktorý za otca uhradila a ktorý si vymáha v upomínacom konaní pod sp. zn. 31Up/330/2020. Taktiež podotkla, že v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa na určenie výživného za obdobie od 07.02.2017 do 07.07.2018.

5. Otec na pojednávaní trval na podanom návrhu, uviedol, že matka vo svojom vyjadrení poukázala na ďalšie konania, ktoré s touto vecou nesúvisia, keďže ide o odlišné povahy plnenia a taktiež nesúvisia s výživou v rozhodnom období. Podotkol, že matka nepredložila súdu jediný doklad o tom, že prispela na domácnosť, prípadne, že niečo kúpila mal. dieťaťu a podmienky na absolvovanie advokátskej skúšky mala splnené už v roku XXXX. . Od otca mal. dieťaťa odišla začiatkom roka 2018, nemala ani bankový účet, prišla do manželstva s dlhmi, tvrdila, že nemá motiváciu pracovať, lebo všetko, čo by zarobila, by jej exekútor zobral.

6. Na otázku súdu: „Prečo podal návrh vo februári 2020?“, otec uviedol, že sa mu znížil príjem z podnikateľskej činnosti, a keďže obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu mal. dieťaťa, ktoré si matka neplnila, požiadal súd, aby určil zaostalé výživné. Mesačné výživné stanovil tak, že prihliadal na to, že v danom období matka nikde nepracovala, avšak má vzdelanie, rozšírila si svoju činnosť o mediáciu, avšak túto činnosť nevykonáva. Na otázku súdu: „Prečo nepodal návrh v roku 2018 alebo 2019?“, otec uviedol, že nechcel vyostrovať situáciu v rodine, nechcel ísť do konfliktu s matkou a myslel, že sa ako rodičia dohodnú, a preto ho podal až neskôr.

7. Právna zástupkyňa matky na pojednávaní uviedla, že žiadajú návrh otca zamietnuť s poukazom na skutočnosť, že v danom čase, v ktorom si chce uplatniť dlžné výživné, boli manželia a matka spoločnú domácnosť opustila až v júli 2018. V období, kedy žili v spoločnej domácnosti, sa matka starala osobne o mal. S. a otec nepredložil žiaden dôkaz, že sa výlučne staral počas rozhodného obdobia o mal. dieťa. Konštatovala, že otec nepreukázal v konaní žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý podal žalobu o dlžné výživné až po takom dlhom časovom období a prečo ju nemohol podať skôr. Poukázala na to, že otec v návrhu žiaden takýto dôvod neuviedol. Poukázala na rozhodnutie ÚS SR z 28.3.2018 sp. zn.: I. ÚS 99/2018, ako aj na rozhodnutia súdov, napr. KS Trnava 19CoP/32/2016 („dôvod, pre ktorý je možné priznať výživné spätne, pred dňom začatia súdneho konania, musí spočívať v okolnostiach, pre ktoré bolo konania začaté neskôr, teda musí ísť o ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý nebolo možné, resp. bolo len s ťažnosťami možné začať konanie o určenie výživného skôr.“ Ďalej uviedla, že matka do 1.10.2017 pracovala v advokátskej kancelárii otca.

8. Matka na pojednávaní uviedla, že od narodenia až do súčasnosti sa o mal. dieťa riadne starala, napriek tomu, že otec nemal o dieťa záujem, dokonca mu cez víkend syn telefonoval a po nejakom čase ho otec vypol a zablokoval na všetkých soc. sieťach. Čo sa týka pracovného pomeru v advokátskej kancelárii u otca, žiadne peniaze matke nevyplácal, keďže povedal, že tieto peniaze patria do rodiny.

9. Kolízny opatrovník odporučil návrh zamietnuť, keďže v období 02/2017 až 07/2018 rodičia, resp. manželia žili v spoločnej domácnosti a spoločne zabezpečovali starostlivosť o mal. S., aj keď otec po finančnej stránke a matka materiálnej.

10. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "ZoR"), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa ods. 2 cit. ust., obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Podľa ods. 3 cit. ust., každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

13. Podľa ods. 4 cit. ust., pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

14. Podľa § 77 ods. 1 ZoR, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Keďže otec mal dieťaťa si uplatňoval výživné za obdobie od 07.02.2017 do 07.07.2018, avšak návrh podal dňa 10.2.2020, t.j. žiadal výživné priznať späťne odo dňa začatia konania, súd v zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine skúmal dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých je možné priznať výživné, najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, pričom otec v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu dôvodov, ktoré by mu bránili, aby svoj návrh na určenie výživného podal skôr.

16. Jeho hlavným argumentom, prečo návrh nepodal skôr, bola skutočnosť, že nechcel vyostrovať situáciu v rodine, nechcel ísť do konfliktu s matkou a myslel si, že sa ako rodičia dohodnú. V spoločnej domácnosti rodičia mal dieťaťa nežijú od júla 2018, pričom návrh bol podaný až dňa 10.02.2020, kedy súd má za to, že otec mal dieťaťa mal podať návrh skôr, keď videl, že dohoda s matkou dieťaťa o uhrádzaní potrieb nikam nesmeruje, resp. nevie sa s ňou dohodnúť.

17. Taktiež súd poukazuje na skutočnosť, že argument zníženia príjmu z podnikateľskej činnosti takisto nie je dôvodom hodného osobitného zreteľa a keby jeho pokles bol tak výrazný, podal by tento návrh v čase, kedy došlo k tejto skutočnosti.

18. Súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR, v zmysle ktorého: „pri určovaní výživného za minulé obdobie súd zisťuje, aké boli konkrétne schopnosti, možnosti, zárobkové pomery povinného, potreby dieťaťa, prihliada na už poskytnuté plnenia, poskytovanie bývania, osobnej starostlivosti a hodnotí aj ďalšie zákonné kritéria. Zákonná podmienka existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa pre späťné priznanie výživného vyplýva okrem iného zo snahy o zamedzenie špekulácií a zneužívania možnosti priznávať výživné pre mal. dieťa. Sprísňujúca úprava od oprávnených vyžaduje zodpovedný a včasný prístup k riešeniu tejto otázky, t. j., aby návrh na určenie výživného podávali bez zbytočného odkladu pri naplnení zákonných podmienok. Pokiaľ však z určitých dôvodov, ktoré možno posúdiť ako výnimočné, účastníci žiadajú o určenie výživného s časovým odstupom a v ich konaní nemožno vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu, súd môže výživné priznať aj späťne. Dôvody hodné osobitného zreteľa bude treba posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu. (uzn. ÚS SR z 28.03.2018, sp. zn. I.ÚS 99/2018).

19. Súd dáva do pozornosti, že tieto dôvody možno posúdiť ako výnimočné, kde nemožno vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu. Relevantným dôvodom hodným osobitného zreteľa by mohol byť napr. zdravotný stav oprávnenej osoby, ktorý jej zabránil včas uplatniť nárok alebo konanie, ktoré má znaky trestného činu spočívajúce v bránení uplatnenia nároku na výživné (vyhrážky, násilie), t.j. je potrebné, aby návrh na určenie výživného navrhovateľ podával bez zbytočného odkladu pri naplnení zákonných podmienok.

20. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vyššie uvedené skutočnosti súd po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že otec nepreukázal dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by súd mohol priznať výživné späťne, a preto návrh v celom rozsahu zamietol.

21. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, a to tak, že žiadnu z účastníkov ich náhradu nepriznal, nakoľko konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia v 3 vyhotoveniach, a to prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).